

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset)

**NEUVOSTON YHTEINEN KANTA 2005/304/YUTP,
hyväksytty 12 päivänä huhtikuuta 2005,
konfliktien ehkäisemisestä, hallinnasta ja ratkaisemisesta Afrikassa ja yhteisen kannan 2004/85/YUTP
kumoamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 15 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Ensisijainen vastuu konfliktien ehkäisemisestä, hallinnasta ja ratkaisemisesta Afrikan mantereella on afrikkalaisilla itsellään.
- (2) Kansainvälisessä oikeudessa määritellään puitteet toimille, jotka liittyvät konfliktien ehkäisemiseen, hallintaan ja ratkaisemiseen Afrikassa.
- (3) Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvostolla on Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan nojalla ensisijainen vastuu kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämisestä.
- (4) Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöksiä laadittaessa Euroopan unionin kantojen ja etujen puolustaminen varmistetaan täysin soveltamalla Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 19 artiklaa.
- (5) Neuvosto hyväksyi 26 päivänä tammikuuta 2004 yhteisen kannan 2004/85/YUTP konfliktien ehkäisemisestä, hallinnasta ja ratkaisemisesta Afrikassa⁽¹⁾.
- (6) Neuvosto hyväksyi istunnsa 22 päivänä marraskuuta 2004 ETPP:n toimintasuunnitelman rauhan ja turvallisuuden säilyttämiseksi Afrikassa ja antoi päätelmät rauhasta ja turvallisuudesta Afrikassa. Istunnsa 13 päivänä joulukuuta 2004 neuvosto hyväksyi edellä mainitun toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa koskevat suuntaviivat. Tässä yhteydessä neuvosto korosti YUTP:n puitteissa (myös ETPP:n tuella) toteutettavien toimien, Afrikan rauhanrahaston, yhteisön säästöjen ja jäsenvaltioiden kahdenvälisten toimien täydentävää luonnetta.
- (7) Rauhan, turvallisuuden ja vakauden edistäminen Afrikassa on yksi Afrikan unionin (AU) tavoitteista, ja jäsenvaltioiden välisten konfliktien rauhanomainen ratkaiseminen on yksi Afrikan unionin perustamisasiakirjaan sisällytetyistä periaatteista. Konfliktien ehkäisemistä, hallintaa ja ratkaisemista on käsitelty Afrikan yhtenäisyysjärjestön (OAU) ja sen seuraajan Afrikan unionin kanssa käydyssä vuoropuhelussa, ja ne sisältyvät Kairon julistukseen ja toimintasuunnitelmaan. Afrikan unioni ja Afrikan osa-alueelliset järjestöt ovat keskeiset tekijät konfliktien ehkäisemisessä, hallinnassa ja ratkaisemisessä Afrikassa.
- (8) Tehokas konfliktinehkäisy edellyttää strategioita sellaisten olosuhteiden luomiseksi, jotka edistävät vakaata ja paremmin ennustettavissa olevaa kansainvälistä toimintaympäristöä, sekä kattavia ja tasapainoisia avustus- ja kehitysapuohjelmia niiden paineiden helpottamiseksi, jotka laukaisevat väkivaltaisia konflikteja. Taloudellisten tekijöiden merkitys Afrikan konflikteissa sekä diplomaattisten ja taloudellisten toimenpiteiden tuomat mahdollisuudet ehkäistä ja ratkaista väkivaltaisia konflikteja on myös otettava huomioon.
- (9) Konfliktien ehkäiseminen sekä demokratia, ihmisoikeudet, oikeusvaltioperiaate ja hyvä hallintotapa ovat yhteydessä toisiinsa. Kehitysyhteistyöllä on tässä merkittävä asema, koska sillä voidaan vahvistaa rauhanomaisen konfliktinhallinnan valmiuksia.
- (10) HI-viruksen/aidsin ja konfliktien välinen yhteys on otettava huomioon kaikissa rauhaa ja turvallisuutta koskevissa politiikoissa. Epävakaas luovat olosuhteet pandemian nopealle leviämiselle konfliktien kaikissa vaiheissa ehkäisemisestä jälleenrakentamiseen. Jo HI-viruksen ja aidsin leviämisellä itsellään on vakavia sosiaalis-taloudellisia ja poliittisia seuraamuksia niin lyhyellä kuin pitkällä aikavälillä.
- (11) Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot tekivät kumppanuussopimuksen AKT-valtioiden kanssa Cotonoussa 23 päivänä kesäkuuta 2000.

⁽¹⁾ EUVL L 21, 28.1.2004, s. 25.

- (12) Euroopan parlamentti hyväksyi 30 päivänä marraskuuta 2000 päätöslauselman naisten osallistumisesta konfliktien rauhanomaiseen ratkaisemiseen, ja yhteinen AKT-EU -edustajakokous hyväksyi 21 päivänä maaliskuuta 2002 päätöslauselman sukupuolten tasa-arvoa koskevista asioista.
- (13) Neuvosto hyväksyi 8 päivänä joulukuuta 2003 suuntaviivat lapsista aseellisten selkkausten yhteydessä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN YHTEISEN KANNAN:

1 artikla

1. Euroopan unioni edistää väkivaltaisten konfliktien ehkäisemistä, hallintaa ja ratkaisemista Afrikassa vahvistamalla Afrikan valmiutta ja toimintakeinoja tällä alalla, erityisesti vahvistamalla vuoropuhelua Afrikan unionin sekä osa-alueellisten järjestöjen ja aloitteiden ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kanssa ja tukemalla niitä. Euroopan unioni pyrkii tässä yhteydessä edistämään mahdollisten asiaan liittyvien toimijoiden välistä koordinaointia, mihin sisältyy yhteisön ja sen jäsenvaltioiden toteuttamien toimenpiteiden koordinoinnin tiivistäminen, erityisesti rauhan ja turvallisuuden säilyttämistä Afrikassa koskevan ETPP:n toimintasuunnitelman ja sen täytäntöönpanoa koskevien suuntaviivojen puitteissa.
2. Erityisesti Euroopan unioni panee täytäntöön rauhan ja turvallisuuden säilyttämistä Afrikassa koskevan ETPP:n toimintasuunnitelman neuvoston hyväksymien suuntaviivojen mukaisesti. Jäsenvaltioiden ja yhteisön avustusten koordinaointia parannetaan ja tarkastellaan mahdollisuuksia perustaa hallinnointijärjestely, jolla helpotettaisiin jäsenvaltioiden vapaaehtoisten tarjoustensa kokoamista.
3. Vahvistaessaan valmiuttaan kriisinhallinnan ja konfliktinestön alalla Euroopan unioni tehostaa läheistä yhteistyötään Yhdistyneiden Kansakuntien ja asianomaisten alueellisten ja osa-alueellisten järjestöjen kanssa edellä mainitun tavoitteen saavuttamiseksi. Yhteistyötä YK:n kanssa kriisinhallinnan alalla viedään eteenpäin YK:n ja EU:n yhteistyötä kriisinhallinnassa koskevan 24 päivänä syyskuuta 2003 annetun yhteisen julkilausuman mukaisesti ja osana sen täytäntöönpanoa. EU on sitoutunut edistämään afrikkalaisten ensisijaista vastuuta mutta on kuitenkin edelleen valmis tarvittaessa osallistumaan omine voimavaroineen kriisinhallintaan Afrikassa.
4. Euroopan unioni kehittää pitkän aikavälin konfliktinestäjä- ja rauhanrakentamisaloitteita ja toteaa, että edistyminen näillä aloilla on välttämätön ehto myös Afrikan valtioiden kyvylle luoda ja ylläpitää valmiutta vastata tehokkaasti terrorismin haasteeseen.
5. Euroopan unioni kehittää ennakoivan, kattavan ja yhdenmisen lähestymistavan, joka toimii myös yhteisenä viitekehyksenä yksittäisten jäsenvaltioiden toiminnalle. Osana tätä lähestymistapaa ja jotta parannetaan valmiutta toimia varhaisessa vai-

heessa, puheenjohtajavaltio laatii jatkossakin korkeana edustajana toimivan pääsihteerin ja komission avustamana vuosikatsauksen, jossa pyritään tunnistamaan ja tarkkailemaan mahdollisia väkivaltaisia konflikteja ja jossa esitetään tarvittavat toimintavaihtoehdot niiden puhkeamisen tai toistumisen ehkäisemiseksi.

2 artikla

Euroopan unionin politiikassa keskitytään väkivaltaisten konfliktien puhkeamisen ja leviämisen ehkäisemiseen varhaisen toiminnan avulla sekä väkivaltaisten konfliktien toistumisen ehkäisemiseen. Tähän liittyvään Euroopan unionin toimintaan kuuluu:

- konfliktien ehkäiseminen pyrkimällä käsittelemään konfliktin perustana olevia rakenteellisia syitä samalla kun keskitytään väkivaltaisten konfliktien välittömiin syihin eli konfliktiin laukaiseviin tekijöihin,
- kriisinhallinta käsittelemällä konfliktien akuutteja vaiheita ja tukemalla väkivallan loppumiseen tähtääviä pyrkimyksiä kaikin mahdollisin keinoin, mukaan lukien poliittinen ja käytännön tuki alueellisille ja osa-alueellisille aloitteille kaikkien osapuolten välisen tulitauon aikaansaamiseksi ja ylläpitämiseksi sekä tarvittaessa kriisinhallintaoperaation käynnistäminen,
- rauhanrakentaminen pyrkimällä tukemaan väkivaltaisen konfliktin hillitsemiseksi tehtäviä aloitteita sekä valmistelemaan ja tukemaan tällaisten konfliktien rauhanomaisia ratkaisuja,
- olojen ennalleen palauttaminen tukemalla konfliktista toipuvien valtioiden ja yhteiskuntien taloudellista, poliittista ja sosiaalista jälleenrakentamista väkivallan uudelleen leviämisen ehkäisemiseksi ja kestävän rauhan edistämiseksi.

3 artikla

Tehostaakseen osallistumistaan konfliktien hallintaan sekä vastataksaan olemassa oleviin kriiseihin Euroopan unioni ottaa huomioon:

- kansainvälisten oikeusjärjestelmien, riitojen ratkaisumekanismien sekä alueellisen tason yhteistyöjärjestelyjen kehittämisen ja erityisesti Afrikan unionin rauhan ja turvallisuuden neuvoston perustamisen kesäkuussa 2004,
- yhteiskunnan rakenteiden kehittämisen lisäämällä Afrikan kansallisten turvallisuusinstituutioiden ja oikeuslaitosten tehokkuutta myös terrorismin vastaisten toimien osalta sekä yksilöimällä erityisiä toimia Afrikan maiden auttamiseksi niiden pannessa täytäntöön olemassa olevien kansainvälisten välineiden mukaiset sitoumuksensa kaikilla asiaankuuluvilla aloilla, mukaan lukien terrorismin ja laittoman kaupan torjunta,

— tuen antamisen Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön ratifioimisessa ja täysimääräisessä täytäntöönpanossa, jolla voi olla tärkeä tehtävä kansallisten instituutioiden luomisessa rankaisemattomuuden torjumiseksi. Tähän liittyen vahvistetaan myös oikeuslaitoksia, joilla on tärkeä täydentävä tehtävä tässä yhteydessä. Erityistä huomiota kiinnitetään Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussääntöön sisältyviin sotarikoksiin, kuten lasten kutsuminen tai värväminen asevoimiin, millä on vakavia vaikutuksia konflikteista kärsivien maiden kannalta.

4 artikla

1. Euroopan unioni pyrkii lisäämään tukeaan alueellisille konfliktinehkäisyjärjestelyille ja -toimille parantamalla yritysten vastuullisuutta, lujittamalla oikeusvaltiota, järjestämällä koulutusta konfliktinehkäisyssä, luomalla valmiuksia muun muassa poliittisten ja taloudellisten analyysien osalta, tehostamalla varhaisvaroitussjärjestelmiä ja neuvottelu- ja välitystaitoja, parantamalla kansainvälisiä seuraamus- ja täytäntöönpanomekanismeja, kehittämällä mekanismeja konflikteja ruokkiviin taloudellisiin tekijöihin puuttumiseksi ja vahvistamalla yhteyksiä alueellisten järjestöjen välillä sekä yhteyksiä paikallisiin, kansallisiin ja alueellisiin valtiosta riippumattomiin toimijoihin sekä muihin kansainvälisen yhteisön jäseniin. Yhteisö ja sen jäsenvaltiot koordinoivat huolellisesti pyrkimyksiä alueellisten ja osa-alueellisten järjestöjen tukemiseksi konfliktinehkäisyn alalla, yhteisten aloitteiden kehittämiseksi ja yhteisvaikutuksen luomiseksi tarvittaessa myös yhteisen ohjelmoinnin avulla.

2. Euroopan unioni tukee Afrikan unionia ja tekee tämän kanssa yhteistyötä konfliktien ehkäisemisen, hallinnan ja ratkaisemisen alalla pitkäaikaisen kumppanuuden luomiseksi erityisesti Kairon huippukokouksen seurannan puitteissa.

5 artikla

Euroopan unioni pyrkii:

- tukemaan konfliktien ehkäisemisen sisällyttämistä yhteisön kehitysyhteistyö- ja kauppapolitiikkaan ja siihen liittyviin maakohtaisiin ja alueellisiin strategioihin,
- ottamaan kehitys- ja kauppayhteistyössä tarvittaessa käyttöön konflikti-indikaattoreita sekä välineitä rauhan ja konfliktin vaikutusten arvioimiseksi, jotta pienennetään sitä riskiä, että apu ja kauppa pitäisivät yllä konfliktia, ja jotta maksimoidaan yhteistyön myönteiset vaikutukset rauhanrakentamiseen,
- varmistamaan, että koko väestö saa nopeasti konkreettisia hyötyjä,

— parantamaan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden toimien koordinaointia tällä alalla,

— parantamaan kehitys- ja kauppayhteistyötä alueellisten, osa-alueellisten ja paikallisten toimijoiden kanssa, jotta varmistetaan aloitteiden johdonmukaisuus ja tuetaan afrikkalaisten toimia,

— yhteensovittamaan toimensa kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa.

6 artikla

1. Euroopan unioni tukee pitkällä aikavälillä rauhantukiopeeraatioihin liittyvien Afrikan voimavarojen parantamista alueellisesti, osa-alueellisesti ja kahdenvälisesti sekä Afrikan valtioiden kykyä myötävaikuttaa alueelliseen integraatioon, rauhaan, turvallisuuteen ja kehitykseen. Tästä valmiuksien tehostamisesta huolimatta Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot harkitsevat edelleen tapauskohtaisesti omien operatiivisten keinojensa käyttöä konfliktien ehkäisemisessä ja kriisinhallinnassa Afrikassa Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan periaatteiden mukaisesti ja tiiviissä yhteistyössä alueella toteutettavien YK:n toimien kanssa. Tällöin otetaan huomioon Euroopan unionin kriisinhallintakyvyn puitteissa kehitettyjen voimavarojen laajuus, mukaan lukien siviilihenkilöstön lähettäminen pidemmän aikavälin rauhanrakentamistoimia varten.

2. Koordinoinnin parantamiseksi ja yhteisvaikutuksen luomiseksi jäsenvaltiot ja komissio vaihtavat tietoja kaikista toimista, joihin on ryhdytty rauhantukiopeeraatioihin liittyvien Afrikan voimavarojen tukemiseksi. Tiedoista tehdään yhteenveto tämän yhteisen kannan 14 artiklassa edellytetyn vuosittaisen tarkistamisen yhteydessä.

3. Jäsenvaltiot ja komissio painottavat aiempaa enemmän maakohtaisia ja alueellisia strategioita sekä riskinarviointia. Maakohtaisia strategioita voidaan kehittää käyttämällä standardoituja indikaattoreita ja asiantuntijaryhmien avustuksella. Riskinarvioinnissa ja maakohtaisten strategioiden laadinnassa olisi hyödyllistä käyttää aiempaa enemmän hyväksi paikallista tietämystä, muun muassa varhaisvaroitus- ja riskinarviointikoulutusta saaneiden paikallisten asiantuntijoiden antamia tietoja.

4. Jäsenvaltiot ja komissio pyrkivät parantamaan Afrikan unionin ja Afrikan osa-alueellisten järjestöjen, erityisesti Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisön, Eteläisen Afrikan kehitysyhteisön, Hallitustenvälisen kehitysviranomaisen (IGAD), Keski-Afrikan valtioiden talousyhteisön ja Keski-Afrikan talous- ja rahayhteisön tukemiseen liittyvien kahdenvälisen toimien koordinaointia rauhantukiopeeraatioihin liittyvien Afrikan voimavarojen osalta.

5. Jäsenvaltiot ja komissio kutsuvat säännöllisesti toisensa tai tarvittaessa puheenjohtajavaltion osallistumaan Afrikan rauhan- turvaamisvalmiuksien vahvistamiseksi järjestämiinsä harjoituk- siin tai seminaareihin.

6. Tehostamistoimien koordinointiin ja vaihtoon pyritään asiasta kiinnostuneiden kolmansien osapuolten, etenkin Yhdys- valtojen, Kanadan, Norjan ja Japanin kanssa, erityisesti osana näiden maiden kanssa käytävää poliittista vuoropuhelua.

7. Euroopan unioni pyrkii parantamaan edelleen rauhantu- kioperaatioihin liittyvien Afrikan voimavarojen vahvistamiseen tähtäävien kaikkien toimien koordinoitua YK:n ja erityisesti YK:n rauhanturvaosaston kanssa.

8. Euroopan unioni analysoi, kuinka koulutusta ja harjoituk- sia koskevat toimet voidaan parhaiten koordinoita.

9. Euroopan unioni tarkastelee aikanaan ad hoc -pohjalta voimavarojen tehostamisohjelmien käynnistämistä omissa ni- missään, erillisesti tai yksittäisten jäsenvaltioiden käynnistämien ohjelmien yhteydessä, jos tästä saadaan lisäarvoa. Tähän voi kuulua erilaisia toimia Euroopan unionin rauhanturvaharjoitus- ten aikana afrikkalaisten järjestöjen toimesta toteutettavista pie- nimuotoisista tarkkailijatehtävistä aina laajempiin koulutusohjel- miin saakka.

7 artikla

Jäsenvaltiot harjoittavat edelleen rajoittavaa politiikkaa asevien- nin osalta ja soveltavat täysimääräisesti aseiden vientiä koskevia Euroopan unionin käytäntöjä. Jäsenvaltiot ja komissio, jotka tunnustavat, että perustellut turvallisuustarpeet ylittävät aseiden saatavuus ja keskittyminen voi olla epävakausta lisäävä tekijä ja että aseiden laittoman kaupan hillitseminen edistää merkittävällä tavalla jännityksen lieventymistä ja sovitteluproses- seja,

— toimivat yhteistyössä sen edistämiseksi, että asevientikieltoja ja muita asiaan liittyviä Yhdistyneiden Kansakuntien turval- lisuusneuvoston päätöksiä noudatetaan kansainvälisesti, ja tu- kevat tällaisten toimenpiteiden tehokasta toteuttamista kos- kevia aloitteita,

— tukevat ja aktiivisesti noudattavat jatkossakin alueellisia aloit- teita, joilla ehkäistään ja torjutaan aseiden laittomaa kauppaa,

— toimivat yhteistyössä assosioituneiden maiden kannustami- seksi yhtymään Euroopan unionin hyväksymiin periaatteisiin ja toteuttamiin toimenpiteisiin. Lisäksi Euroopan unioni har- kitsee tuen antamista Afrikan pyrkimyksille parantaa aseiden valmistuksen, tuonnin ja viennin valvontaa sekä tuen anta- mista ylimääräisten käsiaseiden valvonnalle tai hävittämiselle

ja Afrikan pyrkimyksille ratkaista käsiaseisiin liittyvät ongel- mat Euroopan unionin osallistumisesta käsiaseiden ja kevyi- den aseiden epävakauteen keskittymisen ja leviämisen tor- jumiseen 12 päivänä heinäkuuta 2002 hyväksytyn neuvos- ton yhteisen toiminnan 2002/589/YUTP⁽¹⁾ mukaisesti,

— tukevat jatkossakin pienaseiden ja kevyiden aseiden laitto- man kaupan kaikkia näkökohtia koskevaa YK:n toiminta- suunnitelmaa sekä neuvotteluja, jotka koskevat kansainväli- sen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen lisäpöytäkirjaa ampuma-asei- den, niiden osien ja komponenttien sekä ampumatarvikkei- den laittoman valmistuksen ja kaupan torjumisesta, jonka YK:n yleiskokous hyväksyi 31 päivänä toukokuuta 2001

8 artikla

1. Euroopan unioni

— pyrkii käsittelemään konflikteja ruokkivia taloudellisia teki- jöitä,

— pyrkii edistämään Afrikan integroimista edelleen maailman talouteen ja tukemaan siitä saatavien etujen ja mahdollisuu- sien tasapuolista jakautumista yhteiskunnissa,

— tukee taloudellista ja poliittista yhteistyötä, kuten alueellisia vakautusjärjestelyjä, osapuolten välisten suhteiden lujittami- seksi ennaltaehkäisevänä ja konfliktin jälkeisenä rauhanra- kentamistoimenpiteenä,

— työskentelee sen varmistamiseksi, että kaupan alueellista yh- dentymistä koskevat toimenpiteet tukevat konfliktinestoa ja -ratkaisua poliittisessa kontekstissa, jossa on suojaverkostoja haavoittuvia ryhmiä varten.

2. Euroopan unioni myös

— tekee yhteistyötä edistääkseen arvohyödykkeiden laittomaan hyödyntämiseen ja kauppaan liittyvien vientikieltojen sekä muiden asiaan liittyvien Yhdistyneiden Kansakuntien turval- lisuusneuvoston päätösten maailmanlaajuisia noudattamista sekä tukee tällaisten toimenpiteiden tehokasta toteuttamista koskevia aloitteita,

— pyrkii aktiivisesti löytämään keinoja luonnonvarojen laitto- man hyväksikäytön lopettamiseksi, jos hyväksikäyttö myötä- vaikuttaa väkivaltaisten konfliktien puhkeamiseen, leviämi- seen tai jatkumiseen,

— käyttää tarvittaessa rajoittavia toimenpiteitä, kuten taloudel- lisia ja rahoitusta koskevia pakotteita, jotka kohdistuvat toi- mijoihin, jotka hyötyvät väkivaltaisista konflikteista ja pa- hentavat niitä. Tässä yhteydessä on tarkasteltava lähemmin yksityisen sektorin (positiivista tai negatiivista) roolia konf- liktinessä ja -ratkaisussa.

⁽¹⁾ EYVL L 191, 19.7.2002, s. 1.

9 artikla

Koko konfliktin eri vaiheiden aikana Euroopan unioni

- arvioi sitä tärkeää roolia, joka valtioista riippumattomilla toimijoilla voi olla konfliktien aiheuttamisessa tai niiden ratkaisemisessa tai estämisessä. Kummassakin tapauksessa niiden rooli ja mahdollinen positiivinen vaikutus olisi selvitettävä,
- kannustaa soveltamaan naisia, rauhaa ja turvallisuutta koskevaa YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa 1325 varmistamalla, että sukupuolinäkökulma vaikuttaa suunnitteluun, täytäntöönpanoon ja konfliktin vaikutusten arviointiin, konfliktin eri toimijoiden tarpeisiin sekä konfliktinestoa, -hallintaa ja -ratkaisua, myös rauhanprosesseja ja -neuvotte-luja, koskevaan päätöksentekoon osallistumisen tasoon ja luonteeseen,
- tarkastelee tehokkaalla ja kattavalla tavalla aseellisten konfliktien lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vaikutuksia lapsiin hyödyntäen erilaisia käytettävissään olevia apuvälineitä ja aikaisempaan ja käynnissä olevaan toimintaan perustuen sekä lapsia aseellisten selkkausten yhteydessä koskevien YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien 1460 ja 1539 ja lapsia aseellisten selkkausten yhteydessä koskevien EU:n suuntaviivojen mukaisesti. Se pyrkii myös vaikuttamaan kolmansien maiden toimijoihin (sekä hallituksiin että valtioista riippumattomiin toimijoihin, myös aseellisiin ryhmiin), jotta nämä toteuttaisivat tehokkaita toimenpiteitä aseellisten selkkausten piiriin joutuneiden lasten oikeuksien suojelemiseksi.

10 artikla

Ottaakseen huomioon tarpeen jatkaa konfliktin seurantaan myös sen jälkeen, kun se on muuttunut vähemmän akuutiksi, ja edistääkseen johdonmukaisempaa ja järjestelmällisempää lähestymistapaa sodan jälkeisiin tilanteisiin Afrikassa Euroopan unioni:

- kehittää ja jäsentää omia voimavarojaan tukeakseen turvallisuussektorin uudistusta demokratian periaatteiden, ihmisoikeuksien kunnioittamisen, oikeusvaltioperiaatteen ja hyvän hallintotavan puitteissa erityisesti maissa, joissa ollaan siirtymässä väkivaltaisesta konfliktista kestävään rauhaan,
- jatkaa ja vahvistaa tukeaan käsiaseiden epävakauttavaan keskittymiseen ja hallitsemattomaan leviämiseen liittyvien ongelmien käsittelemiseksi,
- tehostaa tukeaan aseidenriisunnalle ja kotiutettujen taistelijoiden yhteiskuntaan palaamiselle kestävältä pohjalta, kiin-

nittäen erityistä huomiota sukupuoleen perustuviin tarpeisiin ja sotilaallisiin toimiin värväytyjen lasten tarpeisiin,

- lisää apuaan olemassa olevien jalkaväkimiinojen raivaamiseksi ja lisää tietoisuutta miinoista sekä kannustaa ja tukee Afrikan miinanraivauskapasiteetin kehittämistä,
- jatkaa sellaisten toimien tukemista, joiden tarkoituksena on konfliktin jälkeisessä tilanteessa helpottaa kotiseudultaan siirtymään joutuneiden väestöjen uudelleensopeuttamista yhteiskuntaan ottaen huomioon kyseeseen tulevat Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin edustajan maan sisäistä pakolaisuutta koskevat ohjaavat periaatteet,
- kannustaa sovittelua ja tukee jälleenrakentamista, jota tarvitaan, jotta konfliktista toipuva maa voi ryhtyä jälleen toteuttamaan pitkän ajan kehityspoliittikoja,
- toistaa afrikkalaisten osapuolten kanssa käytävässä poliittisessa vuoropuhelussa neuvoston 16 päivänä kesäkuuta 2003 Kansainvälisestä rikostuomioistuimesta hyväksymän yhteisen kannan 2003/444/YUTP⁽¹⁾ mukaisesti vahvan sitoutumisensa Kansainvälisen rikostuomioistuimen tukemiseen ja kantansa Yhdysvaltojen esittämiin, luovuttamisen es-täviin kahdensiväisiin sopimuksiin.

11 artikla

Euroopan unioni arvioi mahdollista yhteistyötä kansallisilla ja alueellisilla tasoilla tällä alueella ja ehdottaa eri välineitä käyttäen keinoja uskonnollisten ryhmien radikalisoitumisen ja niiden terroristien värväystoiminnalle altistumisen välistä suhdetta koskevan ongelman ratkaisemiseksi konfliktinestoa ja rauhanrakentamista silmällä pitäen. EU ottaa tässä yhteydessä huomioon EU:n ja Afrikan ministerikokouksessa Brysselissä (11 päivänä lokakuuta 2001) hyväksytyn yhteisen julistuksen terrorismista samoin kuin EU:n ja Afrikan ministerikokouksessa Ouagadougoussa (28 päivänä marraskuuta 2002) hyväksytyn yhteisen julistuksen terrorismista.

12 artikla

Euroopan unioni varmistaa, että HI-viruksen ja aidsin torjunta on olennainen osa konfliktinestoa ja -lieventämistä koskevaa EU:n strategiaa. Afrikan unionin kanssa kysymyksestä käytävää vuoropuhelua, jonka tulee pohjautua Afrikan vastuun periaatteeseen, olisi tiivistettävä. Tässä yhteydessä rauhantukioperaatioiden avustamisessa olisi varmistettava valistus ja koulutus HI-viruksen ja aidsin ehkäisemiseksi HI-virusta/aidsia ja kansainvälisiä rauhanturvaoperaatioita koskevan YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1308 mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 150, 18.6.2003, s. 67.

13 artikla

Neuvosto panee merkille, että komissio aikoo toimia tämän yhteisen kannan tavoitteiden ja prioriteettien saavuttamiseksi toteuttamalla tarvittaessa asiaa koskevia yhteisön toimenpiteitä.

14 artikla

Tätä yhteistä kantaa ja sen täytäntöönpanoa tarkastellaan uudelleen vuosittain ja muutetaan tarvittaessa puheenjohtajavaltion raportin pohjalta yhdessä korkeana edustajana toimivan pääsihteerin ja komission kanssa.

15 artikla

Kumotaan yhteinen kanta 2004/85/YUTP.

16 artikla

Tätä yhteistä kantaa noudatetaan päivästä, jona se hyväksytään.

17 artikla

Tämä yhteinen kanta julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Luxemburgissa 12 päivänä huhtikuuta 2005.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J.-C. JUNCKER
